

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การคุกคามทางเพศต่อพยาบาล โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่		
ชื่อผู้เขียน	นายศรัทธัย สีทิพย์		
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ		
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์โสภณ อรุณรัตน์	ประธานกรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา ไกรพิบูลย์	กรรมการ	
	รองศาสตราจารย์ชัชชาติ นาคบุปผา	กรรมการ	

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ รูปแบบการคุกคามทางเพศ และศึกษาถึงรูปแบบการปรับตัว การเผชิญปัญหาเมื่อถูกคุกคามทางเพศของพยาบาลหญิง โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กลุ่มประชากรเป็นพยาบาลประจำการ เพศหญิง ที่ทำงานในฝ่ายการพยาบาล จำนวน 775 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยหรร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาข้อมูลโดยการทำการสนทนากลุ่มย่อยแบบมุ่งประเด็น (Focus Group Discussion) แล้วนำข้อมูลมาทำการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพปัญหาเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศในโรงพยาบาล : ร้อยละ 68 ของพยาบาลเคยได้ยินบ้างพอควรว่ามีผู้อื่นหรือเพื่อนร่วมวิชาชีพถูกคุกคามทางเพศ ร้อยละ 78 ของพยาบาลไม่เคยเห็นผู้อื่นหรือเพื่อนร่วมวิชาชีพถูกคุกคามทางเพศแต่มีเพียงร้อยละ 22 ของพยาบาลเคยเห็นว่าผู้อื่นหรือเพื่อนร่วมวิชาชีพถูกคุกคามทางเพศ และ ร้อยละ 58 ของพยาบาลเคยถูกคุกคามทางเพศในโรงพยาบาล สำหรับปัจจัยภายในโรงพยาบาลที่เอื้ออำนวยต่อการถูกคุกคามทางเพศในโรงพยาบาล ได้แก่ ปัจจัยทางด้านกายภาพ เช่น ทางเดินบางแห่งมีแสงสว่างยังไม่เพียงพอ มีการก่อสร้างอาคารมากขึ้น และปัจจัยทางการรักษาความปลอดภัยที่ยังไม่รัดกุมพอ ไม่สามารถคัดกรองผู้ที่เข้า-ออก โรงพยาบาลได้ และระบบจราจรยังเป็นระบบเปิด

2. ประเภทของการคุกคามทางเพศในโรงพยาบาล : ประเภทการคุกคามทางเพศในโรงพยาบาลพบได้ทุกประเภทของการคุกคามทางเพศได้แก่ การใช้ภาษาที่สื่อไปในทางการล่วงละเมิดทาง

เพศ การสัมผัสทางด้านร่างกาย การแสดงสัญลักษณ์ทางกาย และการเชิญชวนด้วยคำพูด ยกเว้น การใช้กำลังและอาวุธบังคับ สำหรับรูปแบบของการคุกคามทางเพศที่พบบ่อยที่สุด ได้แก่ การแสดงท่าทาง การจ้องมอง และ การถูกเล่าเรื่องลามกให้ฟัง ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับน้อยทั้งหมด

3. เมื่อถูกคุกคามทางเพศ พยายามใช้การปรับตัวด้านการปฏิเสธมากที่สุด ส่วนวิธีการเผชิญปัญหานั้นผู้ถูกคุกคามทางเพศใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาและมุ่งเน้นทางด้านอารมณ์ ในระดับปานกลาง และใช้การเผชิญปัญหาด้านอื่น ๆ ในระดับน้อย

Thesis Title Sexual Harassment Against Nurses in Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital

Author Mr. Sritai Srithip

M.Ed. Health Promotion

Examining Committee

Asst.Prof.Sopon	Arunrutana	Chairman
Asst.Prof.Dr.Suchada	Kraiphikul	Member
Assoc.Prof.Chainart	Nakabubpha	Member

Abstract

The purpose of this study was to examine the state of the problem of sexual harassment, the forms of sexual harassment, the adjustment and stress-coping mechanism used by all 775 female Registered Nurses who are licensed to practice in the Nursing Services, Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital, Faculty of Medicine, Chiangmai University . The instrument used for data collection was a questionnaire . The data was analyzed by SPSS for Windows in terms of percentage , arithmetic mean and standard deviation . The result of a focus group discussion was collected for descriptive data.

The findings were as follows :

1. The state of the problem of sexual harassment in the hospital : 68 % of nurses had heard that there was sexual harassment in the hospital ,78 % of nurses had never seen sexual harassment but 22 % of nurses had seen sexual harassment in the hospital and 58 % of nurses had direct experience of sexual harassment . The enabling factors for sexual harassment were the physical factor (not enough lighting on pathway , too much new construction) and the security factor wasn't strict enough (lack of screening of people who comes in and out of the hospital , open traffic system) .

2. Types of sexual harassment : All types of direct sexual harassment were found in the hospital such as sexual crude language , uncomfortable touch , crude and/or offensive sexual remarks and attempt to establish a romantic sexual relationships with the exception of

sexual coercion for sexual intercourse. The most frequent forms of harassment as crude, offensive sexual symbols followed by unwanted sexual attention and jokes. All forms were at low level.

3. When nurses suffered from sexual harassment, denial was the most frequent forms of adjustment mechanism. Problem-Focused Coping and Emotion-Focused Coping were the most frequent forms of coping behaviors used by the harassed nurses and were at an moderate level while the other Coping was at low level.